

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit)

Vastapuoli valituslautakunnassa: Net Insight AB (Tukholma, Ruotsi)

Vaatimukset

— Toisen valituslautakunnan asiassa R 1428/2006-2 tekemä päätös, joka on päivätty 20.9.2007, on kumottava, hakemuksen hylkääminen kaikkien luokkiin 37 ja 42 kuuluvien palvelujen osalta sekä luokkaan 35 kuuluvien hylättyjen palvelujen osalta on kumottava ja hakemuksen käsittely on annettava jatkoa kaikkien niiden palvelujen osalta, joiden osalta hakemus on julkaistu.

— Virasto ja muut osapuolet on veloitettava vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan ja korvaamaan kantajan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavaramerkin hakija: Kantaja

Haettu yhteisön tavaramerkki: Kuviomerkki "Insight" luokkiin 35, 36, 37 ja 42 kuuluville palveluille — hakemus N:o 3 309 002

Sen tavaramerkki- tai merkioikeuden haltija, johon väitemenettelyssä on vedottu: Net Insight AB

Tavaramerkki- tai merkioikeus, johon väitemenettelyssä on vedottu: Yhteisön tavaramerkiksi rekisteröity ja kansallinen sanamerkki NET INSIGHT luokkiin 9, 37 ja 41 kuuluville tavaroille ja palveluille

Väiteosaston ratkaisu: Väite hyväksyttiin osittain ja hylättiin osittain

Valituslautakunnan ratkaisu: Valitus hylättiin

Kanneperusteet: Kantajan mukaan valituslautakunta yksilöi aikaisemman tavaramerkin hallitsevat ja erottamiskykyiset osat virheellisesti eikä ottanut huomioon kaikkia merkityksellisiä tekijöitä arvioidessaan merkityksellisten tavaroiden ja palveluiden samankaltaisuutta. Valituslautakunta ei myöskään ottanut huomioon kaikkia merkityksellisiä tekijöitä kokonaisarvioinnissa ratkaistessaan, onko riidanalaisten tavaramerkkien välillä sekaanusvaara.

Kanne 21.12.2007 — Notartel v. SMHV — SAT.1 Satellites Fernsehen (R.U.N.)

(Asia T-490/07)

(2008/C 64/75)

Kannekirjelmän kieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: Notartel SpA — società informatica del Notariato (Rooma, Italia) (edustajat: asianajajat Bosshard ja Balestriero).

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV)

Vastapuoli valituslautakunnassa: SAT.1 Satelliten Fernsehen GmbH (Berliini, Saksa)

Vaatimukset

— Ensimmäisessä SMHV:n neljännen valituslautakunnan asiassa R 1267/2006-4 22.10.2007 tekemä päätös on kumottava siltä osin kuin siinä hyväksytään väite

— toisissa SMHV:n neljännen valituslautakunnan 22.10.2007 asiassa R 1267/2006-4 22.10.2007 tekemä päätös on kumottava siltä osin kuin siinä hyväksytään luokkaan 38 kuuluvaa haettua merkkiä koskeva väite

— joka tapauksessa kaikki mahdolliset tulevat päinvastaiset kanteet tai vaatimukset on hylättävä vahvistamalla päätös siltä osin kuin sitä ei ole riitautettu tässä menettelyssä

— SMHV on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavaramerkin hakija: kantaja

Haettu yhteisön tavaramerkki: Sanamerkki "R.U.N." (yhteisön tavaramerkkihakemus N:o 1.069.863 luokkiin 35, 38 ja 42 kuuluville palveluille nyt esillä olevan asian osalta)

Sen tavaramerkki- tai merkioikeuden haltija, johon väitemenettelyssä on vedottu: SAT.1 Satelliten Fernsehen GmbH

Tavaramerkki- tai merkkioikeus, johon väitemenettelyssä on vedottu: Kansallinen ja yhteisön sanamerkki ”ran” luokkiin 9, 35, 38, 41 ja 42 kuuluville tavaroille ja palveluille

Väiteosaston ratkaisu: väitteen hylkääminen

Valituslautakunnan ratkaisu: Valituksen osittainen hyväksyminen tiettyjen luokkiin 38 ja 42 kuuluvien palvelujen osalta.

Kanneperusteet: Riidanalainen päätös on loogisesti ristiriitainen, koska valituslautakunta on todennut joukon oikeita oikeusperiaatteita, jotka se on katsonut sitoviksi merkkien ja tavaroiden/palvelujen samankaltaisuuden arvioinnissa, jotta voidaan varmistaa yhteisön tavaramerkistä annetun asetuksen 73 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun hylkäämisperusteen olemassaolo; se on kuitenkin tämä jälkeen soveltanut eri kriteerejä arvioidessaan nyt esillä olevaa asiaa. Tämä looginen ristiriita johtaa siis joko oikeudelliseen virheeseen, joka syntyy siitä, että sovelletaan eri oikeusperiaatteita kuin niitä (oikeita), jotka on mainittu päätöksen perusteluissa, tai ristiriitaiseen ja riittämättömään perusteluun.

Kanne 27.12.2007 — CB v. komissio

(Asia T-491/07)

(2008/C 64/76)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Groupement des Cartes Bancaires (CB) GIE (Pariisi, Ranska) (edustajat: asianajajat A. Georges, J. Ruiz Calzado ja É. Barbier de La Serre)

Vastaaja: Euroopan yhteisöjen komissio

Vaatimukset

— Riidanalainen päätös on kumottava kokonaisuudessaan.

— Komissio on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja vaatii nyt esillä olevassa kanteessa, että EY 81 artiklan soveltamismenettelyä koskeva komission 17.10.2007 tekemä päätös K(2007) 5060 lopullinen (asia COMP/D1/38606 — GROUPEMENT DES CARTES BANCAIRES ”CB”), joka koskee yhtymän uusiin jäseniin sovellettavia liittymistä koskevia tariffitoimenpiteitä ja ”nukkuvaksi herätykseksi” kutsuttua järjestelyä, jota voidaan soveltaa yhtymän sellaisiin jäseniin, jotka eivät liittymisensä jälkeen ole kehittäneet merkittävää pankkikortteihin liittyvää toimintaa.

Kantaja vetoaa kanteensa perusteeksi kuuteen kanneperusteeseen.

Ensimmäinen kanneperuste koskee EY 81 artiklan rikkomista ja yhdenvertaisen kohtelun periaatteen loukkaamista sekä perusteluiden puuttumista, jotka perustuvat väitettyihin virheisiin komission käyttämässä toimenpiteitä ja markkinoita koskevassa arviointimenetelmässä siltä osin kuin komissio ei ottanut huomioon kokonaiskuvaa, kaikkia asian kannalta merkityksellisiä tietoja eikä sitä tosiasiallista ympäristöä, jossa kyseiset toimenpiteet toteutettiin ja jossa niiden vaikutukset ilmenevät.

Toiseksi kantaja vetoaa kanneperusteeseen, joka koskee EY 81 artiklan 1 kohdan rikkomista niiden oikeudellisten sekä toiseikkoja ja arviointia koskevien virheiden perusteella, jotka komissio teki sille ilmoitettujen toimenpiteiden kohteita tutkittaessaan.

Kolmannella kanneperusteella kantaja väittää, että riidanalainen päätös on EY 81 artiklan vastainen myös niiden oikeudellisten sekä toiseikkoja ja arviointia koskevien virheiden perusteella, jotka komissio teki tutkiessaan sille ilmoitettujen toimenpiteiden vaikutuksia.

Toissijaisesti kantaja väittää, että komissio rikkoi EY 81 artiklan 3 kohtaa tarkastellessaan niiden neljän edellytyksen täyttymistä, joita poikkeusluvan saaminen edellyttää.

Viides kantajan esittämä kanneperuste koskee hyvän hallinnon periaatteen loukkaamista, mikä johtui riidanalaisessa päätöksessä olevista väitetyistä laiminlyönneistä ja ristiriitaisuuksista sekä tiettyjen kantajan väitteiden ottamisesta huomioon vääristyneellä tavalla.

Viimeinen kanneperuste koskee suhteellisuusperiaatteen ja oikeusvarmuuden periaatteen loukkaamista.